

Otrajā pamatā, kas izvirzīts pakārtoti, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi tiesisku maldību, kļūdaini interpretējot “uzņēmuma” jēdzienu EKL 81. panta nozīmē un tā rezultātā uzliekot tai soda naudu, kas ir aprēķināta pēc *Groupe Gascogne* konsolidētā apgrozījuma, lai gan atbilstoši prasītājas apgalvojumam to vajadzēja aprēķināt, balstoties uz *Groupe Gascogne* un *Sachsa* kopējo sabiedrību apgrozījumu, nenorādot iemeslus, kādēļ citas *Groupe Gascogne* filiāles ir jāiekļauj “uzņēmumā”, kas ir atbildīgs par *Sachsa* darbībām, kuras apstrīdētajā lēmumā ir atzītas kā konkurenci ierobežojošas.

Trešajā pamatā, kas ir izvirzīts kā tālāka alternatīva, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi samērīguma principu, uzliekot solidāri *Sachsa* un *Groupe Gascogne*, iespējams, pārmērīgu soda naudu, īpaši nenorādot, ka pastāv saprātīga saikne starp uzlikto sodu un *Groupe Gascogne* faktisko apgrozījumu plastmasas maisu nozarē.

Prasība, kas celta 2006. gada 27. februārī — Bayer CropScience u.c. pret Komisiju

(Lieta T-75/06)

(2006/C 96/50)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Bayer CropScience AG (Manheima pie Reinas, Vācija), Makteshim-Agan Holding BV (Amsterdama, Nīderlande), Teko AE (Atēnas, Grieķija) un Aragonesas Agro SA (Madride, Spānija) (Pārstāvji — C. Mereu un K. van Maldegem, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Komisijas 2005. gada 2. decembra Lēmumu 2005/864/EK⁽¹⁾ par endosulfāna neiekļaušanu Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un atļauju atsaukšanu attiecībā uz šo vielu saturošajiem augu aizsardzības līdzekļiem; un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Padomes Direktīvā 91/414⁽²⁾ par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (pazīstama kā “augu aizsardzības līdzekļu direktīva” vai “AALD”) ir noteikts, ka dalībvalstis nevar atļaut produktu, ja vien tas nav iekļauts Direktīvas I pielikumā. Prasītāji, kuri ir endosulfāna ražotāji, pieprasa atcelt apstrīdēto Lēmumu, ar kuru tiek noraidīta endosulfāna iekļaušana šajā pielikumā.

Pamatojot savu prasību, vispirms tie izvirza virkni procesuālo noteikumu pārkāpumu, proti, ka apstrīdētā lēmuma vērtējums ir balstīts uz citiem kritērijiem, kā tiem, kas ir minēti Direktīvā 91/414, tas ir nepilnīgs un tajā prasītāju iesniegtie dati tiek izmantoti tikai izlases kārtā; ka Komisijas ieviestās jaunās vadlīnijas un noteiktie kritēriji tika piemēroti ar atpakaļejošu spēku pēc prasītāja paziņojuma un datu iesniegšanas; un ka Komisija atteicās sniegt ieteikumus un konsultēties ar prasītājiem sakarā ar mainīgajiem vērtējuma kritērijiem un politiku.

Prasītāji tālāk apgalvo, ka, [raugoties] no materiālo tiesību viedokļa, ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts EKL 95. panta 3. punkts un Direktīvas 91/414 5. panta 1. punkts. Tie uzskata, ka Komisija nav izpildījusi savu pienākumu saskaņā ar šiem noteikumiem — izvērtēt aktīvas vielas un iekļaut tās I pielikumā, ņemot vērā pastāvošo zinātnisko un tehnisko pieredzi, un attiecināt uz tām tikai 5. pantā minētās prasības.

Turpinot, tie izvirza virkni Kopienu tiesību vispārējo principu, proti: samērīguma principa, tiesiskās palāvības un tiesiskās drošības principa, pienākuma veikt rūpīgi un objektīvi novērtējumu, tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu (tiesības uz aizstāvēšanos un taisnīgu tiesas spriešanu), principa par zinātniska atzinuma pārākumu un neatkarību, vienlīdzīgas attieksmes principa, principa par to, *lex specialis* prevalē pār vispārīgām normām un visbeidzot *estoppel* principa [saskaņīgas rīcības princips], pārkāpumu.

⁽¹⁾ OV L 317, 3.12.2005., 25. lpp.

⁽²⁾ OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp.